

Steaua lui Van Biesbroeck

Scris de Dan Uza
Miercuri, 27 Iulie 2011 00:00

Licurici in noapte. Acum, cand dupa mult timp pare ca izbutim sa furam o noapte senina, o multitudine de stele ne incanta privirea. Ele sunt grupate in ceea ce astronomii denumesc constelatiile de vara. Printre acestea si Vulturul sau Aquila, ansamblu pe care il recunoastem imediat dupa stralucirea pregnantă a celor doi sori principali, Altair si Tarazed. Pasarea cereasca ascunde insa sub aripile sale o stea pe cat de neinsemnata, pe atat de celebra. Atat de modesta incat vreme de patru decenii detinuse titlul de "cea mai slaba stea din ceruri".

Descoperirile astronomice se produc de obicei in salturi, odata cu dezvoltarea de noi generatii de telescoape.

In 1943, folosind unul dintre cele mai performante telescoape ale vremii, astronomul George Van Biesbroeck discerne o stea de magnitudine 17, risipita printre puzderia de stelute "pitice rosii" din constelatia Aquila.

Piticele rosii sunt o categorie de stele mici si relativ reci, deci putin luminoase, dar des intalnite in univers. Sunt atat de numeroase incat le intrec ca numar pe toate celelalte stele luate la un loc!

Pitica rosie a lui Van Biesbroeck se dovedeste a fi atat de slaba incat, plasata in locul Soarelui, ar straluci pe cerul nostru doar cu lumina echivalenta a Lunii Pline! Tineti cont ca Soarele se afla la 8 *minute*-lumina departare de noi; daca va ganditi ca steluta rosiatica a lui Van Biesbroeck se gaseste la circa 19 *ani*-lumina va veti da seama ce telescop misto folosea belgianul din SUA ca sa o poata vedea- un reflector de 2,1 m diametru !

Obiectul de peste 10.000 de ori mai vag decat cele mai vagi stele ce se pot vedea cu ochiul liber isi va pasta titlul de "cea mai slaba stea cunoscuta" pana in anii '80.

In prezent telescopul spatial Hubble ne permite sa discernem stele atat de putin-stralucitoare, incat vazute de pe Pamant ar reprezenta echivalentul unor lumanari aprinse pe Luna!